

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. VIII. Variæ, admirandæ, ac miraculosæ operationes, quas in
stupendo Sacramento hoc, ac sacrificio, quod offerimus, demonstrat Deus,
expenduntur

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

rem suæ devotionis desiderat satisfactionem
adeat R. P. Alphonsum Rodriguez P. 2. Tra.
8. cap. 15. & Durandum in suo Rationali
vinorum officiorum, reperietque ne minima
Missæ ceræmoniam ac ritum carere singu-
laribus mysteriis, poteritque ex iis moveri
summa cum veneratione, pietate, ac atten-
ne summè tremenda illa semper pertractari
nimoque (dum ad illa sese accingit) pio,
pacato revolvat.

Caput Octavum.

*Varia admiranda, ac miraculosa operatio-
nes, quas in stupendo Sacramento hoc,
ac Sacrificio, quod offerimus, de-
monstrat Deus, expen-
duntur.*

INter reliquas veteris testamenti figura-
hujus nostri sacrificii expressivas, juxta
ctorem Angelicum, in seq. Cor. Chr. nullatenus
præstantior, quam holocaustum illud, quod
de unigenito suo Isaac, parabat offerre
triarcha Abraham: *In figuris præsignatum,
dum Isaac immolatur:* singulari observantia
digni sunt tres illi dies noctesque, quæ præce-
cesserunt, ex Dei ordinatione sacrificii
lius consummationem, quodque tercio die

oculos elevans, vidit locum procul dixitque
ad pueros suos, exspectate hic cum asino: Gen. 22.
 v. 1. videtur mihi sane, nisi errem, per hoc
 insinuari nobis, quod priusquam ad sacrum
 accedamus altare, præmittere debeamus
 seriam tanti mysterii meditationem, seque-
 strata à nobis tantisper, & sensuum aliarumque
 partem inferiorem, id est corporalia, ac tem-
 poralia, concernentium rerum cogitatione,
 accurata, ut eo expeditius mentem nostram,
 ac considerationem inferre possimus valori
 illi infinito, pretioque tam inestimabili tan-
 ti Sacrificii, ejusdemque digni ac capaces red-
 damur ministri: juvabunt hunc in finem sub-
 jectæ hæ reflexiones.

Qualis sit, quæ à nobis offertur hostia,
 patet ex discursu Evangelii ultimi, à S. Jo-
 anne Evangelista descripti, in quo demon-
 strat, esse verbum æternum, increatum,
 creatorem, ac Redemptorem mundi, amore
 nostri incarnatum, ut habitaret nobiscum,
 imo intranos, proindeque concludit: *Ver-
 bum caro factum est, & habitavit in nobis &c.*
 In illo Sacramento, uti observat S. Bonaven-
 tura, *To. 7. de instit. novit. p. 1. c. 11.* quasi cõtinuo
 pro nostro comòdo ac emolamèto, renova-
 tur ejus incarnatio: *Non minus videtur Deus*

facere in hoc, quod quotidie dignatur descen-
dere de caelo, super altare, quam cum de caelo
descendens, naturam humani generis assumpsit,
factus homo; & ideo hoc est memoriale totius
dilectionis suae, & quasi compendium quoddam
omnium beneficiorum suorum: Ideoque summa
illa Majestas nostrae sese accomodat
imbecillitati, quae dum immensam ipsam
non poterat sustinere lucem, modum adhibere
venit adeo subtilem, ingeniosum adeo, se
occultando sub velo accidentalium speculatio-
rum, ut in illius consideratione totus haerere
raptus ac suspensus S. Petrus Damianus, sermo
de nativ. reflectens se sub tam exigua obocu-
la, tam stricto in spatio, tam angusta circum-
ferentia contineri verbi increati incompre-
hensibilem immensitatem, unde dicebat:
*Quis non obstupescat, quod is, qui caeli immen-
sitate non capitur in angusto praesepio reclinat-
tur? Quanto ergo mirabilis est, videtur
ipsum quasi compressum sub panis indivisi-
bili quodammodo atomo, ac sub minimi
vini stilla? Optimè dicit Guerricus Abbas
meritissimus S. Bernardi discipulus: Sermo
de nativ. Exinanitus nos replesti, omnem
plenitudinem divinitatis, in hominem trans-
fudisti, rectè enim dici potest exinanitus
imò quasi ad nihilum redactus, dum sese sub-*

minutissima panis mica abscondit, ac subtilissimis accidentium speciebus sese tegit, quasi in sacramento isto exhaustis cunctis immensitatis suæ thesauris, ad pauperiem ac egestatem plane foret redactus. Sed ut melius percipiamus, quam sit sublime, ac admirabile illud mysterium, revolvamus non nihil miracula stupenda, in hoc tremendo, summèque venerando sacramento ac mysterio reclusa.

Ores mirabilis! Exclamat S. Thomas Aquinas, quia totum hoc mysterium, plenum est miraculis: *Mirabile est* (ita S. Bernardinus Senensis Tr. 2. serm. 54. ar. 2. c. 3.) *quod in tam brevi momento, sicut dum proferuntur consecrationis verba, possit transire Christus de cælo Empyreo ad altare, quod inestimabiliter ab eo distat?* Et tamen linceo fidei oculo, ad verborum consecrationis prolationem, mirato descensu videmus venire in manus nostras, sacrosanctum Salvatoris corpus.

Ores mirabilis! Quanta sit altitudo, quanta Majestas Dei, imperceptibile est omnino humano Angelicoque intellectui; *cælum & terram ego impleo*, dicit de semetipso, & ideo in eadem sua manet admiratione S. Bernardinus, *ibid. cap. 2. Mirabile est, quod corpus Christi tam magnum, possit in tam parva hostia*

con-

contineri, cum imaginatio nostra minime
 telligere possit, majus intra minus totali
 contineri! Atque ex hoc ipso rectè
 mum deducit miraculum doctissimus Salu-
 ron; T. 2. Tr. 11. cap. 16. Quod locatum
 sit loco, & in tam parva hostia Christus
 contineatur, inde quod occupationem corporis
 Christi miraculo suspendit, neque ibi ex-
 per modum naturalis quantitatis, sed
 quodam substantiali, sacramentalique
 hoc, ab Alberto Magno, serm. 12. de corpore
 Christi. Inter reliqua infinita, in sacra Euc-
 ristia contenta miracula, facile primum
 meratur. Adferri possent de hoc ipso
 mera sanctorum Patrum effata, sed quia
 illa credere tenemur, iis supersedeo.

Ores mirabilis! Corpus illud, quod
 sumimus ac manducamus, residere ad
 tram Patris, atque illud idem esse, quod
 nobis in trunco Crucis fuit extensum, quod
 verbis clarissimis asserit S. Bonaventura
 Comp. Theol. verit. lib. 6. cap. 14. Est ibi
 Christi in tanta quantitate, sicut fuit in
 & sicut jam est in caelo. Quale ergo hoc,
 tumque miraculum, totum sacrosanctum
 corpus istud esse totum in caelo, totum
 in nostris manibus? Ut merito proinde
 rat S. Augustinus; uno, eodemque momen-

idem Deus, qui praesidet in caelo, in manibus vestris est in sacrificio; caelum miratur, horrescit infernus. Hisce omnino sunt similia, quae afferit S. Anselmus: *de sac. alt. O. I. Uno momento à solis ortu, usque ad occasum, ab Aquilone ad Austrum praesto fit omnibus.*

Ores mirabilis! Si pensare velimus, quomodo in illo tanto Sacramento degat verbum incarnatum, id in quodam suo sermone apertissime, clarissimeque explicabit S. Thomas à Villanova: *Conc. I. de Corp. Chr. Panis corruptibilis substantia, in gloriosam, & incorruptibilem Christi carnem subito, nulla in Christi corpore facta mutatione, solo sacerdotis sermone convertitur; & cum nihil postmodum de panis substantia remaneat panem in consecratione annihilari, pia fidei institutio non concedit, sed converti, ita ut ex illo pane corpus CHRISTI fiat, & verè sit sub panis speciebus.* Stupendum hoc, continuumque miraculum est, quod species & accidentia panis, contra omnem naturæ ordinem ac stylum, absque ulla manent subjecti sustentatione ac inhærentia, ab infinitâ solum illâ manutenta, ac sustentata potentia, quæ universi mundi machinam firmat fundatque super nihilum. Adjungitur huic unum aliud miraculum,

culum, præcedenti haud inferius, quod ni-
 mirum species illæ sacramentales corpus no-
 strum etiam nutriant: *Sacrificia immolamus*
 (uti in oratione quadam secreta recitamus
Fer. 4. Pasch.) quibus *Ecclesia tua mirabilis-
 ter pascitur, & nutritur.* Candor Hostiæ,
 sapor, odor, figura corporaliter nutriunt.
Ibi accidentia modum habent substantiæ (te-
 quit S. Thomas de Villa nova *ibid.*) quæ
per se sunt, & per se moventur, per se vivunt,
edentis carnem nutriunt. Idque summa cum
 evidentiâ demonstratur in plurimis sanctis
 qui solo hoc divinissimo pasti cibo, sine
 gras absque ullo altero alimento tradere-
 runt septimanas, satiati ac nutriti illo solo
 Encharistico epulo.

O res mirabilis! Accedit huic id, quod
 scribit Albertus Magnus, T. 21. de *Euchr. dist. 2.*
Tr. 3, cap. 3. de hoc loquens sacramentum
 epilogum, ac compendium omnium mira-
 bilium: *Hoc omnibus mirabilibus est mirabilis-
 simus, quod se nobis donat, & in se consistit,*
permanet, quod sumitur in cibum, & non
perseverat, quod perseverat in nobis in omnibus
sufficientiâ corporis, & animæ, & vitæ, & mortis,
& gratiæ, & gloriæ, & nihilominus est donum,
& donum omnium illorum: Optime sane
 fundatissimè hæc dicta sunt conveniuntque

cum iis, quæ longè ante scripserat S. Bernardus: *Serm. in cæna Domini. Munerans, & munus, cibus, & cibans, convivium, & convivium, offerens, & oblatio.*

Ores mirabilis! Sanctus Basilius versum illum Psalmi, 10. n. 4. *Memoriam fecit mirabiliu suoru, misericors, & miserator Dominus, escam dedit timentibus se,* optimè justissimèque ita legit: *Continuationem fecit mirabilium suorum &c.* Siquidem alia quæ facta sunt miracula, unica solum vice patrata sunt, jamque cessarunt ac evanuerunt, ast hoc cum sit omnium miraculorum compendium, uti supra dictum est, non transit, sed permanet, atque ita institutum est, ut indeficienter per cuncta subsecutura sacula nobis exhibeatur, semperque apud nos maneat: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi: Memoriam fecit, non deficit sine intermissione mirabilia parrando.* Non possent ergo merito Sacerdotes, qui tanti miraculi instrumenta sunt, appellari *Thaumaturgi?*

O res mirabilis! Verè stupenda est Divinæ beneficentiæ dignatio, si sublimitatem consideremus, ad quam per ministerium Eucharistiæ, tantique sacrificii sumus exaltati! Audite, non absque stupore, S. Vincentium

centium Ferrerium : *Serm. 1. in fest. Corp. Ch.*
Sacerdos existens in terra, habet potestatem
ut aperiat cœlos, & faciat descendere filium
Virginis Mariae in altari in manibus suis.
 Quod ad verbum sancti Eliæ prophetae re-
 ratum sit cœlum, copiosaque descende-
 pluvia, grande fuit prodigium, gratiaque
 specialis illi concessa, verum ad nostrum
 placitum id ipsum aperire, facereque desce-
 dere ad manus nostras, unigenitum Al-
 mi filium, prerogativa est solis competere
 Sacerdotibus, illo altero privilegio, incom-
 parabiliter excellentior. Nonne domini
 ac munus inauditum est, quod absque nos-
 tra cooperatione perfici nequeat hoc sacra-
 mentum? *Quod datum non est Angelis, in-*
quit S. Augustinus, concessum est hominibus, ut
Sacramentum ineffabile conficit. Qui cre-
avit me sine me, creatur mediante me. Res-
 que notandum est, non esse in usitatum
 improprium in hac materia, verbum
Creare, siquidem sæpius à Sanctis Patribus
 usitatum: S. Bernardinus inquit: *Potestas*
Sacerdotis, est sicut potestas Divinarum potestatum
quia in paxis transsubstantiatione, quanta
requiritur virtus, quanta in mundi creatione,
id est, quod sicut in prima creatione
per solam DEI vocem esse naturale ob-

cunctis creaturis, ita in creatione secunda articulata paucorum verborum pronuntiatione, prodigiosè transsubstantietur panis in verum Christi Redemptoris corpus, possumusque nos hoc modo dici quasi Creatoris nostri creatores, ac erga ipsum habere veluti quandam paternitatis relationem. Sanctus Lucas dum de infantia Salvatoris loquitur, dicit: *Et erat subditus illis*, id est Virgini Deiparæ, ac putatio parenti S. Josepho. Super ad hæc S. Bernardus, *Hic, super missus est. & præ admiratione exclamat: Quis? Quibus? Deus hominibus, Deus inquam cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, & Potestates obediunt*, & tamen familiaria ac communia penes nos hæc prodigia, *Obediente Deo, tota die, voci hominis*, descendendo ad manus ipsius, seque quasi incarcerando sub illis accidentibus, toties, quoties illi villi vermi placuerit.

Ores mirabilis. Tandem ad tam stupenda attonitæ hærent Hierarchiæ Angelicæ, turmatimq; è paradiso descendunt, ut videant, quomodo terræ, aut limi pugillus, qualis nos sumus, ita supra illorū conditionem elevatus sit, qui tamē palatii cœlestis intimi aulici sunt: *In ipsa oblationis hora, quantum fas est credere, aperiuntur cœli, mirantur Angeli, sancti*
lan-

*laudant, exultant iusti, captivi visitantur
 compediti solvuntur, infirmus luget, mortuus
 beata exultat Ecclesia, ita S. Laurentius
 Justinianus, Serm. de Corp. Christi, & diu ante
 S. Joannes Chrysostronus lib. de sacerdotibus
 hisce paria scripsit: Per id tempus Angeli
 sacerdoti assident, locus altari vicinus, in
 eius honorem, cui immolatur, Angelorum cho-
 ris plenus est: Hoc ipsum videre dignus fuit
 S. Nilus, prout registratur in Annalibus
 Ecclesiasticis, Baron. an. 407. n. 16. & in Do-
 ctis sancti Gregorii Papæ lib. 4. cap. 56. de-
 scriptur: Quis dubium habere potest in illa im-
 molationis hora, caelos aperiri ad Sacerdotum
 accedentem, in illo IESU CHRISTI mysterio,
 Angelorum chorus adesse, summa iustitiam
 participari, terrena caelestibus jungi, unumque
 visibilibus & invisibilibus fieri? Quis ergo
 reflectens se ad tam stupenda, ac extraordi-
 naria mirabilia, altissimum non formidat
 conceptum de tanto Sacrificio, simulque
 videbit obligatum ad vitam ducendam
 irreprehensibilem, ut dignus
 sit illius minister?*

